

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU PROCURORI****HOTĂRÂREA nr. 1503****din 28 noiembrie 2023**

La data de 28 noiembrie 2023, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-a sesizat din oficiu cu privire la posibila încălcare a independenței procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în raport cu afirmațiile formulate de liderii unui partid politic cu privire la instrumentarea unui dosar penal de către parchetul anticorupție, în cadrul căruia s-a impus formularea unor solicitări de ridicare a imunității față de foști membri ai Guvernului României.

În baza dispozițiilor legale ale art. 31 alin. (2) din Legea nr. 305/2022, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii sesizează Inspekția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor. Analizând situația de fapt care a justificat sesizarea din oficiu a Secției pentru procurori, prin raportare la art. 61 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 122 din 06 iulie 2023 a Plenului, se constată că nu este necesară sesizarea Inspekției Judiciare, întrucât nu se impun verificări suplimentare, situația rezultând în integralitate din înregistrările apărute în spațiul public.

Analizând respectivele înregistrări, Secția pentru procurori reține următoarea situație de fapt:

La data de 28 noiembrie 2023, invitat în cadrul unei emisiuni tv, domnul parlamentar Cătălin Drulă, președinte al unei formațiuni politice, a făcut o serie de afirmații cu privire la modalitatea instrumentării unui dosar penal, insinuându-se faptul că puterea politică influențează activitatea Direcției Naționale Anticorupție.

Printre susținerile domnului parlamentar, Secția pentru procurori reține:

- *"Nu se potrivește nimic în această poveste. Este cel mai mare malpraxis judiciar pe care l-am văzut de când sunt în politică. E un dosar - nu înțeleg de unde vine, am niște bănuieli,*

despre unele dintre ele a scris și presa. Înțeleg că domnul procuror de acolo are convingeri antivacciniste. Înțeleg că domnul Bologa, care a fost șeful DNA și nu a fost destul de comod cu actuala Putere, a fost schimbat pentru că i s-a părut că acest dosar nu are structură, nu se susține”,

- "Se iau comenzile Uniunii Europene, nu ale României, și decide domnul procuror care sunt OK. Primele cinci, care sunt făcute de Nelu Tătaru, zice că sunt OK. Prima comandă, făcută de Vlad Voiculescu, la patru zile de la investirea ca ministru, e bună și aia. A doua comandă îi transformă într-un infractor și pe el, și pe Florin Cîțu și pe toată lumea. (...) Am citit acest referat, este referatul unui antivaccinist, al unui om care nu crede în știință și al unui om care interpretează niște decizii ale UE, nu ale României, la doi ani înainte”,

- "S-a ales un șef al DNA, domnul Voineag - care este cel care a ajutat la mușamalizarea dosarului lui Ciucă -, care să dea drumul. Când s-a dat drumul? Când Florin Cîțu a dat semne de disidență în PNL și ceilalți actori... Este o persecuție politică. Eu știu oameni în DNA care desfășoară o muncă absolut admirabilă și se expun prin munca pe care o fac. Și știu că și lor, când se uită la mine astă seară, le este rușine de ce se întâmplă. Toată lumea îl știe pe George Matei, că este antivaccinist. Toată lumea își dă seama că dosarul acesta nu are nicio substanță. Care e actul de corupție? S-a dus Cîțu prin Ibiza cu șefii de la Pfizer? Are vreo dovadă? (...) Acest procuror nu a găsit niciun text de lege care să fie încălcat. A ales un text extrem de vag din legea finanțelor publice, care spune că banii publici trebuie cheltuiți cu grijă”.

Conform art. 31 alin. 1 teza I din Legea nr. 305/2022, "Secțiunile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea.”

Articolul 1 alin. (4) din Constituția României consacră principiul separației puterilor în stat – legislativă, executivă și judecătorească.

În vederea respectării acestui principiu constituțional, este necesară asigurarea anumitor garanții pentru menținerea premiselor independenței și imparțialității magistratului, în vederea asigurării unui cadru optim în care magistrații să își îndeplinească atribuțiile legale, în afara oricăror presiuni interne sau externe.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. (2) și (3) din Constituție, art. 2 alin. (3) și (4) și art. 3 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și de art. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Conceptele de „independență” și „imparțialitate” sunt strâns legate - „imparțialitatea” se referă la o stare de spirit sau la o atitudine și denotă absența părtinirii, iar „independența” reflectă valoarea constituțională tradițională a imparțialității, definind relația justiției cu alte puteri sau instituții ale statului, cu societatea în general.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că noțiunile de „independență” și „imparțialitate” sunt strâns legate, analizându-le adesea împreună [Kleyn și alții împotriva Țărilor de Jos] și arătând că imparțialitatea se definește de regulă prin lipsa oricărei prejudecăți sau atitudini părtinitoare, putând fi analizată în diverse moduri [Wettstein împotriva Elveției, pct. 43; Micallef împotriva Maltei (MC), pct. 93], iar imparțialitatea trebuie evaluată, pe de o parte, potrivit unui demers subiectiv [Micallef împotriva Maltei (GC), pct. 93], ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și, pe de altă parte, potrivit unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în reglementările internaționale, astfel:

- Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a ONU, precizează în cuprinsul pct. 1 că *„independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”*. În cadrul aceluiași principii, în cuprinsul pct. 2 se menționează că *„sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”*.

- Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) în avizul nr. 13/2018 privind independența, responsabilitatea și etica procurorilor arată că prin *„independență”* se înțelege faptul că procurorii nu sunt supuși vreunei ingerințe ilegale în exercitarea atribuțiilor lor de a asigura respectarea și aplicarea legii și a statului de drept și că, în acest context, nu sunt supuși niciunei presiuni politice sau oricărei alte influențe ilegale. În același act, se mai precizează că independența se aplică atât serviciului public de urmărire penală/Ministerului Public în ansamblul său, cât și procurorilor luați individual.

- Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că *„statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”*.

- Raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75), precizează că *„principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”*.

- Recomandarea (2000)19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, prevede la pct. 11 din capitolul *„Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă”* se prevede că *„statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”*.

- Carta de la Roma (adoptată ca urmare a Avizului nr. 9 din 2014 al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni în atenția Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei) arată în cadrul punctelor IV și V: *„(...) ar trebui încurajată tendința generală de a întări independența și autonomia efectivă a Ministerului Public. Procurorii ar trebui să fie autonomi în luarea deciziilor și ar trebui să își îndeplinească sarcinile în afara oricăror ingerințe și presiuni externe, conform principiilor separației puterilor și responsabilității.”*

Nota explicativă a Cartei de la Roma conține prevederi extinse în cadrul secțiunii 3.1. cu privire la independența procurorilor. Astfel, pct. 33 din documentul menționat arată că: *„Independența procurorilor – care este esențială pentru statul de drept – trebuie să fie garantată prin lege la cel mai înalt nivel posibil, într-o manieră similară cu cea a judecătorilor.”* Punctul 34 enunță: *„Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că este necesar să se amintească faptul că «într-o societate democratică, atât instanțele judecătorești cât și autoritățile responsabile de investigații trebuie să rămână libere de orice presiune politică». Prin urmare, procurorii ar trebui să ia decizii în mod independent și, în timp ce cooperează cu alte instituții, ar trebui să-și îndeplinească sarcinile în afara oricăror presiuni externe sau imixțiuni din partea executivului sau legislativului, în conformitate cu principiile de separație a puterilor și responsabilității.”*

„Independența procurorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul procurorilor, ci o garanție pentru o justiție echitabilă, imparțială și eficientă care protejează atât interesele publice cât și cele private ale persoanelor în cauză.” (pct. 35 din documentul menționat).

Independența nu este o prerogativă personală a magistratului, ci o responsabilitate a acestuia, care permite soluționarea unei cauze în mod onest, imparțial, prin analiza obiectivă a probelor, a argumentelor părților și a dispozițiilor legale. În vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a beneficia de un act de dreptate, această

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

responsabilitate este conferită magistratului și constituie un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Independența magistratului presupune o obligație fundamentală a fiecărei persoane care ocupă funcția de procuror de a-și dezvolta calitățile intelectuale și morale care stau la baza conduitei independente și imparțiale în instrumentarea fiecărui caz.

De aceea, principiul independenței procurorului poate fi înțeles doar în legătura cu principiul responsabilității/răspunderii acestuia pentru calitatea activității sale profesionale, iar echilibrul dintre aceste două principii creează condițiile procesului echitabil.

Obligației magistratului de a-și dezvolta calitățile intelectuale și morale care stau la baza conduitei independente și imparțiale în investigarea și judecarea fiecărui caz îi corespunde însă o obligație corelativă a statului de a asigura un mediu optim pentru realizarea actului de justiție, obligație ce include posibilitatea efectuării unor demersuri în situația în care se identifică derapaje în mesajele transmise cetățenilor, care conduc la diminuarea încrederii în justiție. Prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, independența a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție sau influență externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă, ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Independența magistratului este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil, iar independența individuală a judecătorilor și procurorilor este o garanție a independenței sistemului judiciar în ansamblul său.

Independența justiției are de suferit dacă procesul de efectuare a anchetelor penale este perceput ca fiind supus unor influențe externe necorespunzătoare.

Esența conceptului de independență a justiției este reprezentată de teoria separației puterilor, justiția fiind unul dintre cei trei piloni fundamentali într-un stat democratic.

Așadar, scopul unei intervenții a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii este acela de a asigura condiții optime pentru realizarea actului de justiție, demersul fiind justificat în măsura în care se asigură protecție procurorilor aflați în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute, însă analiza acestei valori esențiale - independența - nu poate fi făcută decât concomitent cu analiza dreptului la liberă exprimare, în lumina căruia trebuie analizate alegerile domnului parlamentar.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„libertatea de exprimare a gândurilor, opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt*

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

inviolabile”, însă „libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului reglementează libertatea de exprimare, prevăzând că *„orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare”, că „acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”, dar și limitările exercitării acestui drept printre care și „formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”.*

Majoritatea drepturilor prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului sunt drepturi condiționale, ceea ce înseamnă că ele permit anumite limitări, ce pot interveni totuși doar în anumite condiții, ținând cont de natura esențială a libertăților ocrotite. Dreptul la liberă exprimare se încadrează în această categorie, nefiind un drept absolut, ci susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea magistraților.

Dreptul la liberă exprimare prevăzut de art. 10 al Convenției este unul dintre aceste drepturi, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului și a fericirii fiecăruia, așa cum au considerat judecătorii Curții în cauza Handyside c. Regatului Unit, idee reluată apoi, cu grad de principiu, în cauzele ulterioare.

Articolul 10 paragraf 1 al Convenției menționează libertatea de a primi sau comunica informații, ceea ce denotă dublul aspect sub care trebuie privit acest drept fundamental. Pe de o parte, este vorba despre libertatea oricărei persoane de a difuza în mod liber informații, iar, pe de altă parte, acest drept se corelează în mod natural cu libertatea de a primi informații, de care ar trebui să se bucure orice cetățean. Sub rezerva limitelor prevăzute de paragraful 2 al articolului 10 din Convenție, această libertate de comunicare a informațiilor trebuie să poată fi exercitată în mod liber, inclusiv în ceea ce privește puterea politică. Desigur, așa cum niciun drept nu este absolut, pentru a preveni arbitrariul, sunt prevăzute și anumite limite ale exercițiului libertății de exprimare, limite ce decurg din necesara asumare a unei responsabilități pentru orice activitate care ar avea potențialul de a aduce atingere drepturilor altora. Activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite, pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept.

În acest sens, în mod constant Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că garanția libertății de exprimare oferită de Convenție este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună-credință.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în afacerea „*Braford contra Danemarcei*”, a decis că „*interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora*”.

În cauza *Lesnik contra Slovaciei*, Curtea observă că procurorii fac parte din sistemul judiciar și există un interes general de a beneficia de încrederea cetățenilor și, chiar dacă într-o societate democratică cetățenii pot să critice modul de administrare a justiției și oficialii care participă la realizarea acesteia, această critică trebuie să respecte anumite limite. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea magistraților de atacuri distructive, lipsite de fundament serios și de acuzații nefondate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a exprimat, cu valoare de principiu, faptul că întotdeauna trebuie luat în considerare rolul special al sistemului judiciar în societate. „*În calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea cetățenilor. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea lor de atacuri distructive lipsite de fundament serios, mai ales că obligația de rezervă interzice judecătorilor vizați să reacționeze (cauza Rizoș și Daskas c. Greciei, nr. 65545/01, Hotărârea din 27 mai 2004, par. 43)*”.

În cauza *Stângu și Scutelnicu contra României*, s-a reținut de către Curte că „*limitele criticii admisibile sunt ca și pentru oamenii politici, mult mai largi în cazul funcționarilor care exercită funcții oficiale. În același timp nu se poate spune că funcționarii se expun cu bună știință unui control atent al faptelor și gesturilor lor, exact ca și în cazul oamenilor politici și doresc atunci să fie tratați pe picior de egalitate cu aceștia din urmă când se pune problema criticării comportamentului lor. În plus, funcționarii, și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului, fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție.*”

Curtea a recunoscut că pot exista cazuri când este necesar ca puterea judiciară să fie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu cât obligația de rezervă le interzice magistraților să reacționeze.

Procurorii, în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor, au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială independența lor.

Or, analizând opiniile exprimate în cadrul unei emisiuni televizate de domnul parlamentar Drulă Cătălin, transmise în direct la un post tv, din perspectiva compatibilității acestora cu libertatea de exprimare, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că au fost depășite limitele menționate în jurisprudența Curții, fiind afectată independența procurorilor.

Secția pentru procurori constată că afirmațiile transmise, formulate într-o modalitate agresivă, fără bază factuală, cu depășirea limitelor admisibile ale discursului public, sunt de natură a intimida și afecta în mod grav independența procurorilor implicați în derularea procedurilor judiciare.

Prin urmare, deși se admite preocuparea legitimă a liderilor politici de natură a contribui la dezbaterile asupra funcționării justiției, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că remarcile proferate, lipsite de suport probator, cu conotații grave, depășesc limitele unor critici admisibile și constituie, în mod evident, elemente de natură a afecta autoritatea de care magistrații ar trebui să se bucure în exercitarea funcției, cu amplificarea, totodată, a nemulțumirii justițiabililor și a lezării considerabile a imaginii Ministerului Public.

De asemenea, susținerile utilizării unor presiuni, ca practică generalizată de constituire a dosarelor penale, chiar dacă nu sunt susținute de elemente factuale, inoculează ideea unui sistem represiv *de plano* la nivelul organelor de urmărire penală, sistem căruia orice persoană ar putea să îi cadă victimă.

În acest context, apare ca imperativă respectarea separației și echilibrului puterilor în stat în cadrul dezbaterii publice, ce trebuie abordată în mod echilibrat și cu responsabilitatea necesară garantării independenței procurorilor, în vederea creșterii și consolidării încrederii societății în actul de justiție.

Susținerile domnului parlamentar Drulă Cătălin tind să contureze impresia negativă asupra sistemului de justiție din România și să influențeze opinia publică. Acesta a făcut afirmații deosebit de grave, în sensul că dosarul instrumentat de Direcției Naționale Anticorupție este „cel mai mare malpraxis judiciar”, fiind „un atac politic” al procurorilor anticorupție, afirmații care, fiind transmise în cadrul unei emisiuni tv, în mod public, pot denatura impresia publicului.

Secția apreciază că, prin maniera în care au fost făcute alegațiile defăimătoare la adresa Direcției Naționale Anticorupție se sporește percepția negativă a populației în ceea ce privește activitatea acestei structuri specializate.

Maniera în care au fost făcute afirmațiile publice de către domnul parlamentar Drulă Cătălin, în sensul că dosarul instrumentat de Direcția Națională Anticorupție este „cel mai mare malpraxis judiciar”, fiind „un atac politic” al procurorilor anticorupție, fără a fi prezentate

minime dovezi în acest sens, reprezintă o depășire gravă a libertății de exprimare, chiar și luând în calcul exagerările permise în mod obișnuit unei persoane publice, precum un reprezentant al Parlamentului. Raportat la întregul context factual al situației, se constată că se conturează cadrul unei amenințări grave la adresa independenței procurorilor, ducând la discreditarea modului de funcționare a Ministerului Public în ansamblul său și compromiterea, din punct de vedere profesional și moral, a corpului procurorilor, modalitatea de exprimare generând un dubiu greu de înlăturat cu privire la independența acestora. Afirmatiile antemenționate depășesc limitele unor critici admisibile și constituie, în mod evident, elemente de natură a afecta autoritatea de care procurorii ar trebui să se bucure în exercitarea funcției, prin acreditarea ideii că activitatea de urmărire penală este aservită unor scopuri politice.

Sub aspectul comunicării publice privind subiecte de interes general vizând administrarea justiției, Secția pentru procurori reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt aplicabile reguli diferite pentru poziția exprimată de către un oficial, fața de poziția unei persoane fizice sau a unui jurnalist, situație în care este permisă o anumită doză de exagerare, tocmai având în vedere rolul presei, de a atrage atenția societății asupra unor posibile neconformități. În ceea ce privește poziția publică a domnului Drulă Cătălin, Secția constată că lipsește diligența de care un membru al puterii legislative trebuie să dea dovadă în lumina necesității respectării principiului separației puterilor în stat.

Modalitatea de a acționa, care depășește sfera profesională, utilizată de un reprezentant al puterii legislative, într-o acțiune intenționată de defăimare a activității de urmărire penală desfășurate de Direcția Națională Anticorupție este de natură să submineze percepția publică asupra independenței procurorilor. Mai mult, Secția pentru procurori constată că alegațiile domnului Cătălin Drulă, potrivit cărora, dosarul instrumentat de Direcția Națională Anticorupție este *"cel mai mare malpraxis judiciar"*, fiind *"un atac politic"* al procurorilor anticorupție, chiar dacă ar reprezenta strict opinia sa personală, sunt de o gravitate deosebită, în sine. Luând în considerare, însă, calitatea sa de membru al Parlamentului României și transmiterea publică a acestor afirmații, în cadrul unei emisiuni tv, Secția apreciază că alegațiile menționate sunt inacceptabile și afectează independența procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Având în vedere caracterul general și denigrator al afirmațiilor domnului parlamentar, ce se reflectă asupra activității tuturor procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, cu repercusiuni directe asupra imaginii profesionale a acestora, Secția apreciază că susținerile menționate au un impact foarte puternic, fiind susceptibile de a crea suspiciuni cu privire la nerespectarea principiilor care guvernează activitatea procurorilor și tind să obțină în spațiul public o credibilitate mai mare, în contextul în care provin de la un membru al puterii legislative,

persoană cu expunere publică și susținere politică importantă. Afirmările domnului deputat ar fi trebuit să se caracterizeze prin rezervă și echilibru, fiind conștient de consecințele pe care le pot antrena sub aspectul afectării independenței procurorilor la care a făcut referire.

Când, din anumite motive, funcția, rolul autorităților, dar și percepția colectivă asupra acestora sunt diminuate, statul pierde calitatea de stat de drept, cu toate consecințele și implicațiile ce decurg din aceasta.

Or, evaluând starea de fapt anterior referită și prin prisma celor ce preced, se constată că independența procurorilor a fost afectată. Secția apreciază că domnul parlamentar și-a exprimat opinia într-un mod neetic și nereal, în scopul de a discredita activitatea Ministerului Public și, implicit, a sistemului de justiție din România.

Secția pentru procurori, respectând dreptul la opinie al fiecărui cetățean, reiterează în mod categoric că activitatea de urmărire penală se desfășoară numai de către organele abilitate în drept, în cadrul legal incident, precum și cu respectarea independenței procurorilor în privința soluțiilor adoptate în cauzele penale pe care le soluționează și a separației puterilor în stat.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va dispune apărarea independenței procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție față de afirmațiile făcute de domnul parlamentar Cătălin Drulă, în cadrul unei emisiuni tv.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Apărarea independenței procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție față de afirmațiile unor reprezentanți/lideri ai unui partid politic.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 28 noiembrie 2023

Vicepreședinte,
Procuror Daniel Constantin HORODNICEANU